

imod vilde gaae ind paa, hvad jeg meest vilde ønske, at lade de nu opsamlede Midler blive et Fond, hvoraf man understøttede den nuværende Skolelærerslag, om det ogsaa derved fra et stigende Fond, som det nu er, blev forandret til et synkende, dog kom de nærværende Skolelærere, naar de ere udtjente, og deres Efterladte, rigeligere til Hjælp, da kunde jeg finde det passende, at man overlod Bestyrelsen ganske til Skolelæreren, og at Staten kun havde en Tilsynsmand, som jo vilde være Skoleinspecturen for den større Kreds, altsaa nu Provsten. Hvis man vilde gaae ind derpaa, antager jeg, at man vilde kunne afhjælpe den Trang, der for Tiden findes hos Skolelærernes Efterladte, og som fra Aar til Aar bliver større og større. Hvis man vilde yde et saadant Offer, at overlade disse Hjælpekasser, som den nuværende Slægt af Skolelærere har maattet lide Meget for at bringe tilveie, da vilde det komme dem tilgode efterhaanden som de bleve udtjente, og man maatte da lade Skolelærerne træde ind i det samme Forhold som andre Embedsmænd, ved at paalægge dem, der herefter tiltraadte, at forstikke deres Efterlevende i en Statsanstalt. Naar man derimod vil vedblive, som hidtil, at lade Communerne bidrage, da mener jeg rigtignok, at der maa gøres den Forandring, at det bliver Communalbestyrelsen, der faaer Afgjørelsen, at Staten som hidtil har sin Tilsynsmand, og at Skolelærerne faae deres Talsmand i Bestyrelsen.

Valentin: Det var en enkelt Uttring af den ærede sidste Taler, som foranledigede mig til at begjære Ordet, thi, naar han, der, som man maa antage, kjender noget mere til disse Forhold end maaskee de allerfleste Medlemmer her i Forsamlingen udtale sig, som om det var noget for Skolelærerne Ubekjendt, hvorledes det forholder sig med Skolelærerhjælpekasserne, da maa jeg dog tillade mig at minde ham om, at det offentliggøres Aar for Aar hele Landet over i samtlige Amter i Forening med Kundgjørelsen om alle offentlige Kasser, der henhøre under Amtsraadet, thi dermed følger en detailleret Udfigt over Skolelærerhjælpekassernes Status for det sidste Aar, ikke blot summarisk, men fordeelt paa de forskjellige Grene, saavel

med Hensyn til Indtægter som til Udgifter, saa at et saadant Ubekjendtskab virkelig ikke kan være tilstede, selv om Lærerne ikke ville benytte den Afgang, de efter Lovgivningen have til selv at forvise sig derom i de 14 Dage, Regnskabet skal ligge til Eftersyn hos Provsten.

Jeg skal ikke følge den ærede Taler i den sidste Deel af hans Bemærkninger, hvori han synes selv at være tilbøielig til at forvandle, hvad han kalder det stigende Fond, til et synkende. Det er ganske vist, at, naar man gaaer ind paa den foreslaaede Vej, kan man i en vis Arrække viselig uddele rundeligere Understøttelser, men naar Fondet er fortæret, vilde de ogsaa høre op, og at beregne det aldeles nøiagtigt, blot som en Tontine, troer jeg virkelig, at Landets Skolelærere i deres store Alerial hverken kunde ønske eller attraae. Alsermindst skulde man begrunde det ved at sige, at det er en opsamlet Capital, der er fremkommet ved deres suuri erhvervede Bidrag. Have de endog deres Andeel deri, saa, for ikke at tale om, at Communerne allerede saalænge have tilskudt, er en meget væsentlig Deel af den Capital, som nu udgjør Skolelærerhjælpekassernes Formue, som vist er den ærede Taler bekjendt, fremkommet ved det Overstud, som fra det ophævede Tabelfond gif over til disse Kasser, men til Tabelfondets Dannelse har ingen somhelst Skolelærer bidraget det Allermindste.

Rugaard: Da den nuværende Cultusminister i 1844 stod som kongelig Commissarius i Viborg, sagde han blandt Andet i det 27de Møde: „Uagtet der er skeet Udskilligt til Skolelærernes Kaars Forbedring, saa at de vistnok nu staae sig bedre end i ældre Tider, saa ere dog langt fra ikke alle de Dnsker, som i denne Henseende billigt kunne næres, tilfreds stillede, og hvis der kunde gøres Noget til deres Bedste, kunde det ikke Andet end være Regjeringen kjær“. Et af de Dnsker, der bevæge sig blandt Skolelærerne er unægteligt det, at der maatte ske en Forandring ved Skolelærerhjælpekasserne, nærmest med Hensyn til Bestyrelsen deraf. Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (Valentin) har sagt, at det saa at sige kun var Navnet „Bestyrelse“, hvorefter der kunde